

ikke paa, at det kommer, men det vilde være af stor Interesse, om den ærede Landbrugsminister vilde lægge sin Indflydelse i Vægtskaalen, for at Stationen kan blive saa god som mulig. Her vil jeg gerne lægge Fingeren paa det Faktum, at det er i hele Erhvervslivets Interesse, at denne Station kommer til Stede. Det er ogsaa i selve Statsbanernes Interesse, thi ellers er det umuligt for dem at besøge Trafikken, og derfor vil jeg over for den ærede Indenrigsminister sige, at den kan jo slet ikke undværes for Statsbanernes Vedkommende, hvorimod jeg vil indrømme, at Esbjerg By, som har lidt i det i saa mange Aar, muligt kunde klare sig endnu en Tid uden den. Derfor mener jeg, at der maa lægges den yderste Vægt paa, at den i det heles Interesse bør indrettes saa fyldestgørende som muligt, og at det gøres saa lidt byrdefuldt for Esbjerg som muligt, thi Esbjerg har jo bidraget sit til at give den sin Betydning og har endogsaa hævet denne Knaldhytte, der ligger der i Form af en Stationsbygning, til at have Betydning for hele Landet.

Tillige vilde jeg gerne bede den ærede Landbrugsminister om at skænke Jordbruget sin Assistance til at faa en hensigtsmæssig Forbindelse med Norge og Sverige, en Forbindelse ud over Jylland, som er bedre end den, vi nu have. Det er en betydelig Udvikling, Eksporten af Kvæg og andre Landbrugsprodukter har faaet over Esbjerg, som den ærede Minister paaviste i Gaar, men det er dog af Vigtighed for Jordbruget, at vi søge at sprede os saa meget som muligt og erhverve saa mange Afsetningssteder som muligt. Siden Mellemrigsloven mellem Norge og Syerig er ophørt, er der ingen Tvivl om, at Danmark er blevet stillet meget heldigt med Hensyn til Eksport af Landbrugsprodukter til Norge, men vi finde en stærk Hindring deri, at Forbindelsen med Norge er meget slet. Jeg har under en Rejse i Norge i Sommer rent tilfældigt paa Banestationer faaet 2 Blade i Haanden, det ene fra Christiania, det andet fra Trondhjem. Der tales begge Steder om, hvor enormt Priserne er stegne i Norge, og hvor vanskeligt man har ved at tillfredsstille Trangen baade til Kød, Flæsk, Smør, Æg og andre Ting, og der peges hen paa Ønskeligheden af større Indførsel fra Danmark. Det er rent tilfældigt, at jeg paa Rejsen har faaet disse Blade i Haanden. Jeg vil stille dem til den højtærede Ministers Raadighed, hvis han kunde ønske at gøre sig bekendt dermed. Som et lille Eksempel skal jeg blot

nævne, at man i Trondhjem beklager sig over, at Studekød koster 1 Kr. 20 Øre pr. Kilogram, selv naar det afleveres i halve „Skrotter“, og rigtig fint Oksekød kan ikke faas. Jeg tror, der er et stort Omraade for det danske Jordbrug at erhverve her, men vi maa have bedre Forbindelsesmidler. Det naturligeste vilde jo være, at vi fik daglig Dampskibsforbindelse mellem Frederikshavn og Laurvig, hvorfra der gaar Jærnbane til Christiania, og jeg vil ogsaa tillade mig over for den højtærede Indenrigsminister at fremhæve Nødvendigheden af denne Forbindelse med Norge, og ikke alene med Norge, men ogsaa med den rige Handelsstad Gøteborg over Frederikshavn. Hvad den norske Forbindelse angaar, er det min Overbevisning, at der er stærke Ønsker i Norge om at faa en daglig maritim Forbindelse med Danmark, idet man i Norge gennem Danmark har den nærmeste Forbindelse med Europa. For vort eget Vedkommende have vi jo gennem Jylland baade Eksprestog og Iltog, der ere fine Sager, som høre til i europæiske Samfund, men de løbe her saa at sige uden Maal og Med. Eksprestogene i Jylland, saaledes hedde de, skulle være Iltog, men for hvem? De kile forbi Landstationerne under Paaskud af, at de ere Eksprestog, men have ikke andet Formaal end at ende i Frederikshavn uden mindste Forbindelse ud over Havet, og til den anden Side begynde de ogsaa i Frederikshavn uden Forbindelse fra Havet. Det er dog aldeles urimeligt, at fordi en Generaldirektion vil give vore Jærnbaner, hvad jeg ellers sætter Pris paa, ved Siden af ikke alene det nationale ogsaa et europæisk Tilsnit, at vi derfor skulle have disse fine og flyvende og kostbare Tog, at vi skulle have dem for Ideens Skyld, og fordi nogle ganske faa Mænd fra Byer Nord for Ejorden sætte Pris paa at køre ekspres, i Stedet for som vi andre Jordbrugere at køre om ikke med Stude, saa dog med almindelige Tog, der med Lethed kunne bringes frem, selv om de standse ved Landstationerne i det nordlige Jylland, lige saa hurtigt som nævnte Eksprestog. De høre hjemme paa Øerne og i Sydjylland og i ethvert Land, hvor der er stor Transit og Konfluks af gennemgaaende rejsende, men i Nordjylland er der ikke Spor af Brug for den Slags Institutioner, saa længe som vi ikke have Forbindelse ud over Frederikshavn til Norge og Sverige. Naar først den er til Stede, er det selvfølgelig, at vi maa have Eksprestog, og jeg tror ogsaa at vide, at